

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

Kuzenim Selahattin Karabaşev ile Türkiye'yi konuşuyoruz Ardino'da. Kendisinin Kırklareli'nde Haziran 2009'da Sabahattin Ali Kültür Günleri'ne özel konuk olarak katıldığından haberim bile yoktu. İlgili ve heyecanla dinledim Kırklareli izlenimlerini, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin düzenlediği Panel'de paylaşılan Sabahattin Ali sevgisini, büyük yazarın insan sevgisine adanmış eserlerini...

Kırklareli'nde bir Eğridereli'yle buluşmasını ayrıca ilginç buldum.

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

Mecit Rodoplu'yla ... Bundan 60 yıl önce ayrılmış memleketi Eğridere'den.□

“Mecit Efendiyle tanışacağımı hiç düşünmemiştim. Nerde Kırklareli, nerde Eğridere. Ama İlahi Nizam'dır, 10 yıldır elimde olan bir kartpostal vesile oldu

***kend
isiyle
tanı
ş
mam
a
.***

Kartpostalı 1994 yılında Rasim Bilazeroğlu'nagöndermiş bir Bayram tebriği olarak. Yazı eski türkçeydi, ama zarfın üzerinde kendi elyazısıyla bulgarca

***'A
lıcı
,***

adresi inci dizercesine yazılmıştı.

'

Gönderen

'

adresi ise kendisine aitti ve o da mükemmel bir şekilde latin harflerle yazılmıştı. Rasim Bilazeroğlu'nun

vefatından sonra arşivinden bazı eser ve mektupları

eşi

Kadriye Yenge bana vermişti.

O kartın zamanı gelir demezdim. Derken Kırklareliline davet edilince kartpostaltekrar aklıma geldi ve

“her ihtimale karşı” elimde olsun düşüncesiyle onu da çantama koydum.

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

Kaldığım Otelin

***I
obisinde sabah kahvesinde buluştuk
Mecit Rodoplu'yla
. 15 yıllık kart
postalı
kendisine uzatınca, adam şaşırdı
:***

- "Ya, bu benim yazım" dedi, "Sen kimsin?"

Söyledim. "Alıcı"nın yeğeniyim.

Doğal olarak anılar, çok eski anılar canlanmış Mecit Efendi'nin hafızasında.

Eve gidip o heyecanı Babamla paylaştım. Evet, Babam son derece sakin ama o kadar da mutlulukla, bana Mecit Efendi'nin kendisinin öğretmeni olduğunu anlattı. Bu da yeni bir sürpriz oldu benim için.

"Bu gün 61 sene sonra değerli Hocam Mecit Efendi'nin hayatta va sağ-salim olmasının mutluluğunu yaşıyorum. Mecit Efendinin Ağabeyi Mümin Efendi, Elmalı'lı Mehmet Efendi, Cığırlı Rasim Efendi, Durabeyler'li Veli Efendi (herhalde artık tümü Allahın Rahmetine kavuşmuş olacaklardır), Rahmetli öz ağabeyim Rasim Nazif Bilezeroğlu –1947/1948 ders yılında bizim Hocalarımız, o zamanın tabiriyle Muallimlerimizdiler.

Bu arada bütün Ardino (Egridere) Öğretmenlerimin duayeni sayılan merhum Hasan

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

Sabri Efendi'yi de anmadan geçemeyeceğim.

Tabii ki, aralarında erkek ve kadın bulgar öğretmenler de vardı. Sadece Komnya Gavazova adındaki Mecit Efendi'nin meslektaşı hayatta ve Ardino'da oturuyor. Yani bizi yetiştiren ve hayata hazırlayan değerli Muallimlerimizden Mecit Efendi ve Komnya Gavazova yaşıyorlar. Ne mutlu onlara ve bana. Hasret dolu selamlarımı ilet, ellerindenöp" diyerek burada babam sözlerini tamamladı.

Oracıkta karar verdim: Türkiyeye'ye döner dönmez kendisini arayacağım. Mecit Rodoplu gibi ender kişiliğe sahip birini şahsen tanımak arzusunun alevlerini hissettim içimde.

Kuzenimden ev telefonunu alıp kendisini aradım. Telefondaki ses yumuşak ve pürüzsüzdü. Görüşme önerimi hemen kabul edip beni Kırklareli'ne davet etti. Oğlumu alıp yola koyulduk.

Kapıda bizi son derece asil duruşuyla uzun boylu bir beyefendi karşıladı. Mecit Efendi'nin gözleri saadete parlıyordu. Elini öpmek için eğildim. İçeriye davet edildik. Kendimizi tanıttık. Mecit Efendi'yle 2 saat sohbetin zevkinden zamanın nasıl geçtiğini anlayamadık. O tatlı dili bir film misali uzun bir yaşamın öyküsünü sundu bize. Ayrılırken babamın mektubunu ilettim kendisine. 61 yıllık bir zaman kesitinden sonra Öğretmen-öğrenci buluşması bir kağıt üzerindeki satırlarla da olsa gerçekleşti. Ne kadar gurur vericiydi!

Burada kendi kendime söz verdim: Babamı bir sonraki Türkiye ziyaretinde muhakkak Öğretmenine götüreceğim.

Ve çok geçmedi, bu yılın Ocak ayında Babam bir haftalığına Lüleburgaz'a geldi. Kar-kış demeden yine Kırklareli yoluna koyulduk.

Bir büyü çözülmekteydi Babam için. Mecit Efendi aynı vakar ile daire önündeki

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

merdivenlerde bizi bekliyordu. O sahne gözleri yaşartmaz mı? İkisi de uzun, çok uzun süren bir hasreti doyumsuzca kucakladılar.

Sınırlar aşrı hayat yolculuklarını birbirilerine adeta yarışarak anlattılar.

Saatler süren misafirliğimizin bitmesini kimse istemiyordu, yorgun gözlerde ışıklar alev alevdi...

Yarım yüzyılı aşkın bir zamandan sonra Öğretmen ve öğrenciyi bir arada görmek bana daha önce hiç yaşamadığım heyecanı yaşattı.

Ayrılık zamanı gelmişti. Birbirlerine söz verdiler - bu kucaklaşma burada bitmemeli. Olanaklar dahilinde devamı olmalı.

Üç neslin öğretmenleri bir aradaydık - Mecit Efendi (Babamın öğretmeni), matematik öğretmeni Babam, ve Ben (okul öncesi öğretmeni). Aralarında olmaktan kıvanç duymamak mümkün mü?

Lüleburgaz'a Babamla dönerken, artık hiç unutamayacağım bir dost kazandığımı düşündüm. Hem de nasıl bir dost. Ve onu tüm Ardino'luların tanınması gerektiğini düşündüm, kendisini hala anımsayanların da olduğunu bilerek. Ve üçüncü bir randevu aldım kendisinden.

Bu sefer defterimle, kalemimle oturdum üstadın karşısına. 'Eğridere'li saçları karlı nesil sizi hatırlar ama benim kuşağım da, ve bizden de daha genç kuşaklarımız siz gibi erdemlikişilerin kapısını çalmalı. Ve sorularımı birer birer yönelttim Mecit Efendi'ye.

- Nerede, ne zaman doğdunuz?

- 1 şubat 1926 yılında Egridere'de (1934-ten sonra Ardino), dünyaya geldim.

- Anne ve babanız kimlerdi?

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

- Annem – Emine, Babam – Şevket , Dedem – Mecit İlyaz Şevket, (dedemi herkes tanırdı, dükkanı vardı Ayanov’ların evinin altında)

- Okul yıllarınızdan bazı anılarınıza değinseniz?

- Eski harflerle okuduk. Ben hemen öğrendim harfleri. 1. sınıfa okumadan direkt ikinci sınıfa geçirdiler. Harfleri biliyorum diye. Her zaman ön sıralarda oturuyordum. Derslerim de iyi gidiyordu. Notlarımız Ala (6) üzerindendi.

□ Okul arkadaşlarımdan biriyle (en samimi dostumdu) sürekli yarış içindeydik.□ Sınıfın birincisi olmak için. Geldik son sınıfa, bir hafta süremiz kaldı mezuniyet sınavlarımıza çalışmaya. İkimizin de notlarının tümü 6 üzerinden□ “Ala (6)”-ydı. Sadece bulgarcadan ikimizde de “Çok iyi (5)” vardı. Anlaşma yaptık sınava girmeyeceğiz diye. Bu anlaşmaya göre ben çalışmadan evime döndüm. Arkadaşım ise bulgarca üzerinde çalışmaya devam etmiş, ne yapmış, ne etmiş, hazırlanmış. Sırayla mezuniyet sınavına giriyoruz, benim numaram 36, arkadaşımın 58.

Halk toplanmış, beşyüz kişi var dışarda. Yarış içinde olduğumuzu da□ herkes biliyor. Büyük salondayız. Benim sıra numaram okundu, fakat ben girmedim – söz vermiştik birbirimize arkadaşımınla. Onun sırası geldi. Ne görüyorum – girdi sınava. Sınav salonundan çıkarken arkadaşımın duruşu herşeyi ifade ediyordu: ‘düzelttim, yükselttim notumu’ manası kuşkusuzdu. Doğru Okul Müdürüne gittim (kusura bakma ismini unuttum artık), “anlaşma”mıza rağmen arkadaşımın sınava girdiğini, bu durumda benim de sınava girmek istediğimi söyledim. ‘Notun düşerse bütün ortalamam etkilenecek ve bunun tekrarı yok’ diye uyarsalar da ben direndim. Beş dakika zaman tanıdılar hazırlanmama. Elmalı’lı Mehmet Efendi□ beni sınavdan caydırmaya devam ediyordu. Ama arkadaşımın beni yanıltmasını kabullenemiyordum.

Verilen soruların dördünü de cevapladım. Arkadaşımınla eşitlendiğimizi anlamış olacak ki, direktor son soruyu sordu. ‘Kara Denize niçin “Kara Deniz”□ denmiş?’ ‘Denizciler için çok tehlikeli olduğundan dolayı’ diye cevap verdim. Müdür ayağa kalktı ‘bravo, bravo’ diyerek...

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

Diplomalar verilirken de ilk benim ismim okundu, mutluydum. Arkadaşımın yaptığı pek hoş olmadı ama yine de daha sonra samimiyetimiz sürdü.

Öğretmenlerimizden Veli Efendi'yi hiç unutmam –esmer, uzun boylu, çok iyi bir matematik öğretmenimizdi. Son derece ciddi, şaka falan yapmayı sevmezdi. Evlatları Bursa'dadır.

Temmuz 1947 yılı. Rasim Bilazeroğlu'yla öğretmeniz ve Burgaz'da kamptayız çocuklarla. Erceklı Bayram Hamzov da orada. Rasim Efendi olmasaydı şimdi yaşıyor olmayacaktım. Yüzme bilmediğim halde biraz derine gidivermişim, ayaklarımın altından kum kendiliğinden çekiliyordu. Rasim Efendiye 'gidiyorum' diye bağırdım. Hemen tuttu kolumdan, o olmasaydı gitmiştim çocuklar... Yoksulluk yıllarıydı, neler çektik çocukları azdan az besleyebilmek için.

Ağabeyim Mümin Şevket, öğretmendi, eşi Saime de müzik öğretmeniydi. Bizi komünist partisine almak istediler. Biz dört beş öğretmen - ben, Ağabeyim, yengem, Recep haz etmiyoruz bu işten ve kabul etmedik. Parti sekreteri beni ikna etmek için Sofya Üniversitesine sınavsız kabul edilebileceğimi söylüyordu. Kibarca kabul edemeyeceğimi söyledim. Kendimizi savunabilmek amacıyla Zemedelski sayuz – Çiftçi Birliği'ne üye olduk.

Sofya'nın Knyajevo semtinde askerliğini anımsıyor. Yugoslavya lideri Tito'yu karşıladıklarını. Georgi Dimitrov'un Moskova'dan gelen cenazesini. Kırk sekiz saatte inşa edilen mozoleyi.

Filibe'nin Pınarcık tepesindeki Rus askeri Alyoşa anıtı ziyaretini hatırlıyor, kafasında Türk konsoloslugu düşünceleriyle...

Öğretmen arkadaşı Recep Efendiyle Türkiye'ye göç telaşlarını, Plovdiv'e vize almaya birlikte gittiklerini anlattı. (Recep Efendi Bursa'ya yerleşmiş. Bugün oğlu Tuncer Serol

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

Bursa - Osmangazi İlçesinde Lise Müdürü. Ardino Lisesiyle kardeş okul oldular, karşılıklı öğretmen ve öğrenci ziyaretler gerçekleştirilmekte).

1950 göçmenlerindensiniz. Muhacir kağıdının bir yıl geçerliliği varmış. Paşa köyüne tayin edeceklervekil öğretmenolarakaltmış liramaaşla.Bir memur yüzyirmi lira alıyordu.Vasıta yok, yeri belli değil–kabul etmedim. ‘Demirköy’e tayin edelim seni’ dediler yüzyirmi lira,iki ay için. Yinekabul etmedim. Bir polis vardı ‘iki sene geçmez komiser olursun’ dedi. Emniyet müdürlüğe gittim ‘iş arıyorum’ dedim. ‘Birinci şart türk vatandaşı olmak’ dediler.

O yarış yaptığımız okul arkadaşım buradaki dayısına geliyordu,iş konusunda sıkıntılarımı onunla paylaştım. Bir hafta haber bekledim. Bir de baktım benim yerime oturuvermiş. Akrabalarını devreye koymuş,karşımda gülüyor,seviniyor. Gel zaman git zaman bir adam ihbar mektubu yazıyor emniyete (bu kişi Bulgaristan’da komünistlerle birlikte çalıştı diye). Hemen ihraç edildi. Uzun zaman hep benden bildiler,defalarca ben yazmadım diye ikna etme çabaları sarfettim.

Burada,Kırklareli’nde 25-30 hane Yahudi vardı.‘Sen gitsene,muhasebe bilmiyor musun,onlardan iş arasana’ dediler orda çalışan arkadaşlarım. Gittim sordum, bize muhasebeyi bilen kişi lazım dediler. 1Aralık 1950-de bu işe baş koyacağım dedim kendi kendime. Dükkanın birinde işe başladım,işletme defteri tutuyorum.Hesap makinası yok.

Yılbaşında büyük defter ayrı ayrı bilgi istiyor. Vergi kanunları kitabını gözden geçirdim. Birinci sınıf defteri geçtik,maaşımı hiç sormuyorum.‘Kuzum,kaç para istiyorsun?’ - diye soruyor yahudi. Öyle saatlerinde eve gidiyorum.Yemek çoktan soğumuş.Bir süre böyle çalıştım. İzzet abi vardı,Nisan ayında iş buldu. Yahudilere çok yorulduğumu söyledim ve yine maaşımı sordum.“90 lira vereyim aylık”dedi. Ertesi sabah 110-a çıktı. Gün geldi,nufusa geçmiş olduk. Pehlivanların yanında muhasebe işi yaptım. Dışarıdan defter tutmaya başladım–ontane defter tutuyorum.

Memur oldum Kırklareli’nde un fabrikasında.Ahmet Ziya Çetintaş’la fabrikanın muhasebesini yapıyorum bir milyon lira maaşla1957 yılında. Özel yazıhanesine çıktım. 1958-debaşladı,1961 bitti inşaat. Hepsini sigorta yaptırdım işçilerin. 1962 sonuna kadar

Bir Çınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

çalıştım orda. Fabrika çalışmaya başladı,işçiler “Allah razı olsun” dediler.İzzet amcamın tavsiyesiyle 1962 fabrikadan ayrıldım.

Biraz para birikimim vardı.Kırklareli’nde mağaza buldum. Üç tekerlekli bisikletle insanların siparişlerini götürüyoruz. Veresiye ticaret yapıyoruz. 1963 yılında aygazı Kırklareli’ne ben getirdim – reklam yapıyorum. herkes ocak kullanmaya başladı. Bir gün yabancı biri yetmiş liralık alışveriş yaptı. Şu anda param yok dedi. Veresiye alın,bir aylık süre içinde ödersiniz. O zaman alışveriş yapmam dedi. Senet istedi,bende senet yok dedim. Senetin ne kadar önemli olduğunu o hakim beyden öğrendim.

Aygaz satışına1967-ye kadar devam ettim.1973 yılında BOSH-AEG bayisini aldık. İki yıl mibizer (tohum ekme makinesi)satışı yaptık. Senede 220 adet satışla Türkiye’de birinci olduk.İkinci Diyarbakırdandı,120 adet satmıştı. İki defa ödüllendirildim Türkiyebirincisi olarak. 1976 yılında hanımla birlikte bir ay boyunca tüm Avrupayı dolaştık. Bulgaristan, Yugoslavya, İtalya, Venedik, Milano, ordan da İsviçre, Fransa.

İnsanlarımız sahtekarlık yapmaya başladı, gaz darlığı var diye bıraktık aygazcılığı. Neler geçirdik neler. 2007 yılının sonunda bıraktım ticareti.

Gençlere önerileriniz vardır dedim.

Başarıya giden yollar çoktur ama onlara önce sabrı öneriyorum. Bir noktaya çıkabilmek için Güçlü ve Sabırlı olacaksın, çok da Emek sarfedeceksin.

Başkalarıyla iyi ve doğru iletişim kursunlar. Karşılarındakileri dinlemeye ve anlamaya çalışsınlar. Herkesin herkesten öğrenebileceği mutlaka bir şey vardır. Mutluluğu,huzuru çalışmakta buluyorum. Bu milletin çocukları olarak iyi insan olarak huzur içinde yaşamak en güzeldir.

Bir ınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

Okyanusun içinde bir inci bulmuştum sanki.

Kuzenimin sözleriyle bitirmek istedim:

“Koskoca bir ınar.80 kûsur yaşına karşın dimdik duran bir adam.Mecit Efendi'nin yaradılışında, doğasında var eğitim-kültür, vakar. Duruşu, dili, etrafındakilere saygısı ve duyarlığı, ciddiliği - daha hangi cihetlerini sayayım, sözün tam anlamıyla aydın bir insan!

Memleketini unutmayan biri olduğunu herhalde biliyorlar ki, gaztelerde Eğridere sözkonusu ise, posta kutusuna ilgili yazıları gazete kupürü olarak bırakıyorlar. Sohbetimiz esnasında böyle bir örnek de sözkonusuydu.

İnşallah ömrü daha çok uzun olur da bilgilerinden, değerli fikir ve görüşlerinden bol bol yararlanır genç nesiller .”

Bir çınarın yaşamöyküsünden sadece alıntılar.

Ulu ınar Mecit Efendi'ye nice huzur dolu, sağlıklı yıllar!

Bir ınarın Yaşam Öyküsünden Alıntılar

Mercan Civan tarafından yazıldı.

Cumartesi, 29 Ekim 2011 20:47 - Son Güncelleme Cumartesi, 29 Ekim 2011 21:38

Mercan Civan - Lüleburgaz